

Módosított cégbejegyzés

Hétfőtől lépett hatályba az igazságügy-miniszter azon rendelete, amely néhány ponton módosítja a cégbejegyzés korábbi szabályait. Ennek értelmében a cégek képviselőinek a kérelem benyújtása előtt tájékozódniuk kell arról, hogy az általuk választott névvel az ország területén más cég már működik-e, ugyanis a név viselésének joga azt illeti meg, aki először kérte annak bejegyzését. Erről a cégbíróság minden esetben felvilágosítást ad.

A módosított jogszabály szerint a cégbejegyzést kérőnek a nyomtatványon fel kell tüntetnie a cég adószámát, és ez a külföldi székhelyű cégekre is vonatkozik. Új fogalomként került be a rendeletbe a közhasznú társaság, amely ez év január 1-jétől alapítható. Cégbejegyzése ugyanúgy történik mint a

kft.-ké, azzal a különbséggel, hogy meg kell jelölni, hogy mely tevékenységét végzi közhasznú céllal, s melyet üzletszerűen. A kérelemnél azt is fel kell tüntetni, ha a közhasznú társaság szerződést köt a tevékenységi körében illetékes felelős intézménnyel.

Mind a hitelezők, mind a tagság biztonságát szolgálja az a változtatás, amely előírja, hogy az apportról az ügyvezetők nyilatkozzatát és a könyvvizsgálók véleményét is mellékelni kell. Ez a kiegészítés a természetbeni szolgáltatásokról azért lényeges, mert így az apport nagysága például a hitelfedezetek szempontjából a korábbinál jobban ellenőrizhető.

A fantomcégek ellen került be a jogszabályba kiegészítésül az a rész, amely a hirdetmény útján való kézbesítés lehetőségét tartalmazza.

A városrendezés kottája

„Az a kevés, ami épül, kitűnő legyen”

Az iroda feladatnégyese – a városrendezés és -fejlesztés, az építészeti koordináció, a hatósági munka és a nyilvántartási rendszer kézbentartása – leegyszerűsítve két M és két T jegyében fogalmazódik meg. A felsorolás sorrendjében: a megújulásra, a minőségre, a törvényességre és a térinformatikára koncentráltan – tudtuk meg mindjárt beszélgetésünk elején.

Ami a rendezési folyamatot illeti, annak keretében az idén tovább folytatják a még meglévő építési tilalmak felülvizsgálatát. Ez az ütemezés szerinti első lépéssel, a tilalmak egyharmadát kitevő újszegedi korlátozások vizsgálatával kezdődött, s lényegében 1995. legelejére be kell fejeződnie, hiszen akkortól a tilalommal terhelés a városnak pénzébe fog kerülni. Ez az ütemezett feladatsor megszab egy másikat is: a város általános rendezési terve szabályozási előírásait folyamatosan módosítani kell, a kisebb, egy-egy tömböt, vagy csak telket érintő változásokat a városrendezés alapjául szolgáló „kottára” rá kell vezetni.

E napi, „karbantartó” jellegű munka mellett a tavaly elkészült, hosszútávú városfejlesztési koncepcióra alapozva, azt részleteiben kifejtve el kell készíteni az Általános rendezési programot – ennek hatósági és társadalmi egyeztetése van most napirenden. E program a tervlatokat rajzolja majd meg, de valóra abban a napi munkafolyamatban válhat, amelynek – az építészeti koordinációval – ugyancsak a városrendezési iroda a felelőse.

Új metodikájú szabályozást ígér e proram, s erre alapozható majd az új követelményeknek megfelelő hatósági munka. S ha már a hatósági jogkört szóba hoztuk, itt mondjuk el: az évenkénti 6-7 ezer határozatból mindössze félszáz, amit

a törvényességi felügyeletet ellátó köztársasági megbízotti hivatal megváltoztat.

Az építészeti előkészítő munkáról érdeklődően megtudtuk, hogy folytatódik az idén a rehabilitációra érett négy belvárosi, a Kárász utcára felülvizsgált tömb előkészítése arra, hogy egyszer tényleg megújulva, díszei lehessenek a városnak. Ezzel összefüggő feladat, hogy az idén 25-30 lakás megépítéséhez kell megtenni a kezdő lépéseket: felkért tervezőktől várnak ajánlati tervek 5-6 helyszínre, jobbra a két körút között.

Az a kevés, amit építünk, kitűnő minőségű legyen – vallja Orosz Bálint, s hozzátesszi: ilyen szempontból Szegeden elkelne még néhány, friss szemléletű építész. (Noha a nagy tervezőcégek felbomlása után látszólag sokan szeretnének megélni a szűkre szabott beruházásokból...) Bizonytal a város építészete is nyerne egy „vérfriesséssel”.

Az OMFB-től pályázat útján elnyert 32 millió forintot a térinformatikai rendszer megvalósítására szánja a város, s ennek létrehozásában fontos feladat hárul az irodára is. Mert igaz ugyan, hogy „valami véletlen szerencse folytán” a városnak megvan a digitalizált alaptérképe, s remélhetőleg már arra épülve készülhet el majd az általános rendezési terv is, de hogy milyen információkkal töltik föl a rendszert (a közművektől a műemlékeig, a telekadatoktól a tulajdonviszonyokig), az határozza meg használhatóságát, s az jó részt az adatok minőségétől függ. S mivel az alaptérkép akkor jó, ha naprakész, s hiteles, nem csupán a napi tervezési gyakorlatban, hanem a jogviták eldöntésénél is nélkülözhetetlen segédeszköz. „Megérjük talán egyszer, hogy ha valaki ezer négyzetméteresnél nagyobb területet keres Szegeden, nem csak a tervtárunkban, vagy a memóriánkban kell majd bízni...”

Pályi Katalin

■ Péntek este Vadász István mutatkozik be a Parasztszület-felújítás Turiddujaként. A Budapesten élő tenorista az előző évadban szerződött a Szegedi Nemzeti Színház operatársulatához, tavaly hallhatuk már André Chénier és Manrico szerepében. Rendhagyó pálya az övé, a Zeneakadémia elvégzése után szinte mindegyik, operát is játszó vidéki színháznak tagja volt már. Mint mondja, hőstenornak senki sem születik, hanem kitartó munkával, állandó tanulással válik azzá. Jelenleg a nemzeti közí hírvitűnő énekmester, Dr. Sipos Jenő irányításával képzi magát. Mostani szerepét, Turiddu néhány éve énekelte már Miskolcon.

– 1953 tavaszán szólalt meg először a vezetékes rádió a karcagi otthonunkban. Az első mondata ez volt: Meghalt Sztálin. Kicsi voltam még, azon az őszön mentem iskolába, de erre jól emlékszem – kezdi a bemutatkozást Vadász István, akivel a zenekari próbaterem zongorája mellett ültünk le beszélgetni. Attól kezdve nagy rádióhallgató lettem, gyönyörű dalokat ismertem meg. Egyszerű általános iskolába jártam, zenét nem tanultam. Később, amikor a családi körülmények miatt villanyszerelő ipari tanuló lettem, vettem egy magnót, és azon hallgattam a kedvenc énekesimet: Jussi Björlinget, Székely Mihályt és Simándy Józsefet. 1963-ban nagy izgalommal jelentkeztem a karcagi munkásénekkarba. A meghallgatáson látták a megilletődöttségem, úgy gondolták, ha nem felelek meg, arra ügyis rájövök magamtól. 1975-ig maradtam a kórus tagja, közben levelező tagozaton leérettségiztem. Az énekkarunkhoz 1972-ben ellátogatott egy neves debreceni énektanár, Poták Fridolin. Szólót énekeltem a kórusban, megtetszett neki a hangom. Az volt az első kérdése, hogy hány éves vagyok, akarok-e énekelni. 24 éves voltam, és minden vágyam az volt, hogy énekelhessek. Ő erre azt mondta:

„Az énekkar már megkedvelt” A Parasztszület Turidduja: Vadász István

Fotó: Nagy László

„Még semmi sincs veszve! Jöjjen el hozzánk a debreceni szakiskolába. Az elméleti tárgyakat majd összevonva tanulja, hogy minél hamarabb felvételizhessen a Zeneakadémiára.” Én annak is örültem, hogy mindenféle zenei előképzettség nélkül egyáltalán beléphetek a szakiskolába. A munkahelyemen is nagyon segítőkészek voltak, részunkaidőben dolgozhattam, hogy tudjak tanulni. Három debreceni év után nagy meglepetésemre első nekifutásra felvettek a Zeneakadémiára.

■ Kik voltak a tanárai?

– Főtárgyra Kutrucz Évához kerültem, majd a szakosodás után az operatárszakra Mikó

András, az Operaház akkori főrendezője volt a tanárom.

■ Mi volt diplomakoncertjének műsora?

– Már akkor is kacérkodtam a Parasztszülettel, az utolsó jelenetét énekeltem, és a Faustból a finálét. A diploma megszerzése után még senki sem mondhatja magáról, hogy kész hőstenor. Azzá csak rengeteg munka után lehet fejlődni. Koloratúrszoprán adottság révén lesz egy énekesnő, mert ha nem tud felső F-et énekelni, akkor nem lehet Éj Királynője. A tenoroknál más a helyzet, kissé összerosódnak a hangfajok, inkább a hangszín a döntő. A rendszeres képzés hozza meg idővel az eredményt.

■ Mi történt a Zeneakadémia befejezése után?

– A debreceni Csokonai Színházhoz kerültem, ott debütáltam Offenbach Hoffmann meséi címszerepében. Szép sikerem volt, de nem voltam magammal megelégedve. Elnéztek a botladozásaimat, becsületes, jó alakításként könyvelt el a sajtó és a színház vezetése. Két évig voltam Debrecenben, énekeltem még Florestant, Pinkertont és a Jolanta Vaudeumont grófját. Debrecenből Breitner Tamás hívására – és egy lakás reményében – átmentem a pécsi színházhoz. Szakmailag előrelépés volt az ott eltöltött három év. Bánk bánt, Almaviva grófot, a Carmenből Remendadót és a Dennevér Alfredóját énekeltem. Pécsről Budapestre költöztem a feleségemmel – ott sikerült lakáshoz jutnunk –, s onnan Miskolcra jártam, ahol bonviván voltam, mert meg is szerettem, és a pénz is nagyon kellett. Amikor Molnár László lett a zenei igazgató, akkor Galgóczy Judit rendezésében a Carmenben Don José-t énekelhettem, majd Manricót és Turiddu is.

■ Mit kívánna magának a következő évekbe?

– Azt, hogy az egészségem ne hagyjon cserben, és jöjjenek a szerepek. Másfél évtizede vagyok a pályán, de eddig nem túl sokat énekelhettem. A repertoáromon tizenvalahány főszerep van, de szívesen elénekelném az összes Verdi és Puccini-tenorszerepet. Talán a Bohémélet Rodolphe-ja kivételével, ami túl magas lenne. Szeretek Szegeden dolgozni, úgy érzem, hogy az énekkar gyorsan megkedvelt. Sokan nem is gondolnák, hogy ez milyen nagy dolog.

Hollósi Zsolt

Köztük az Úr katonái

tábori lelkészeket. Egészen 1949-ig, amikor a néphadseregben felszámolták a lelki szolgálatot. Európában pedig a harmadik századtól kezdve volt a hadseregekben lelkési szolgálat. A nyugat-európai polgári demokráciákban ma működő katonai lelkészetek a második világháború után, a hatvanas években vették fel mai szervezeti formájukat – a magyar katonai lelkési szolgálat a nyugati szisztéma szerint fog működni. Bevezetését törvény módosítás előzte meg, mert a korábbi honvédelmi törvény a seregben a közösségi vallásgyakorlást nem engedélyezte. Nyártól előreláthatólag harminc, végül pedig összesen maximum hetven tábori lelkész teljesít majd szolgálatot a Magyar Honvédségnél, tiszti rangban, de fegyverviselési jog nélkül. Élükön püspökök, illet-

ve rabbinátus áll. Az infrastruktúra mindehhez adott, a többi költséget a honvédség viseli. Für Lajos elmondta, hogy a tábori lelkési szolgálat bevezetését közvéleménykutatás előzte meg. A honvédség állományának harminc százaléka igényli a vallásgyakorlást, fele pedig a lelki gondozást.

Angelo Acerbi pápai nuncius nagy jelentőségű eseményként málta a katonai lelkési szolgálat visszaállítását, amely egyházmegyéhez hasonló intézmény lesz, de az egész országra kiterjedően. Hegedűs Lóránt református püspök, a zsinat lelkési elnöke arról beszélt, hogy protestáns testvéri közösségben fognak együttműködni az evangélikus egyházzal. Először református püspök fog állni a protestáns katonák lelkési szolgálatának élén, és majd azután

evangélikus, valamint lehetőséget fognak kapni, ahol erre szükség van, a nem történelmi egyházak papjai is. Harmati Béla evangélikus püspök nyilvánította, hogy aláírásuk a katonai lelkési szolgálat bevezetésének okmányán nem politikai, hanem missziói tett. Nem a keresztény kurzust akarják kiterjeszteni a seregbe, hanem egyházuk erkölcsi-etikai védőhálóját feszítik ki a katonák számára. Beleértve a „Ne ölj!” parancsát is. A Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének képviselőjében Zoltai Gusztáv ügyvezető igazgató elmondta, nagyon fontosnak tartják a megállapodást, mert így a seregbe került, és ott alkotmányos kötelezettségüket teljesítő fiataljaik folytathatják vallásuk gyakorlását. Zoltai Gusztáv arról is beszélt, hogy fiataljait nemcsak lelkieg, fizikailag is felkészítik a katonaságra, a bibliai parancs szellemében: „Segítsd elő annak a népnek a békéjét, amelyben élsz”.

erősítette, a papi cölibátus válsztása a latin előírások sajája”.

Ennek ellenére a katolikus egyházban is vannak hivatalos jóváhagyással családi kötelékben élő papok: igaz ezek döntő többsége olyan egyházi személyiség, aki a házasságot engedélyező anglikán, vagy protestáns vallásról tért át katolikus hitre – házasságkötése után.

A „Rozagare ergo” című katolikus szaklap adatai szerint túlzottan tűnik a nős katolikus papok 80 ezerre tett száma. A lap nyilvántartása szerint 1964 és 1992 között 49 165 egyházi személyiség szegte meg a cölibátus tilalmát. Közülük már sokan meghaltak, s nem kevesen házasságuk miatt felhagytak a papi pályával.

Nős katolikus papok levele a pápának

A kötelező nőtlenység, a cölibátus feloldását kérte a Nős Papok Nemzetközi Szövetsége II. János Pál pápának küldött levelében. A madridi székhelyű szervezet, amely saját állítása szerint 80 ezer nős katolikus papot tömörít, levelében azt hangsúlyozta, hogy „a teljes önmegtartóztatás elviselhetetlen lelkiismereti terhet jelent, nem követelménye a papi hivatásnak és igazságtalan”.

mukra is engedélyezett kell, hogy legyen.

A pápának címzett kérés utal arra is, hogy a kánonjog szerint „az igazságtalan, törvénytelen és lehetetlen törvény nem kötelező. Éppen ezért, azok a papok, akik házasságot – polgárit vagy egyházit – kötöttek, helyesen jártak el”. A cölibátus parancsának megsze-

A levél bővelkedik a cölibátus ellen szóló mindennapi gyakorlati és teológiai érvekben. A szervezet utal azokra a közelmúltban kirobbant szexuális botrányokra, amelyeknek egyes észak-amerikai egyházi személyiségek voltak a főszereplői. Hivatkozik egyebek között – Szent Pálra, aki azt írta: „Szeretném, ha nőtlenné lennétek, mint én, de mindenki sajátos módon részesül Isten rendkívüli kegyelmében: az egyik ilyenformán, a másik olyanformán.” A nős katolikus papok felvetik, ha Isten különféle Keleten és Nyugaton, s a keleti egyházban engedélyezett a papok házassága, akkor szá-